

РЕШЕНИЕ

№ 734

гр. София, 29.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 15-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на единадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Даниела Дончева

Членове: Красимир Маринов
Капка Павлова

при участието на секретаря Таня Ж. Петрова Вълчева
като разгледа докладваното от Капка Павлова Въззивно търговско дело № 20211001000729 по описа за 2021 година

С решение от 260886 от 03.06.2021г., постановено по т.дело № 2717/2019г. по описа на Софийски градски съд ЗАД „Армеец“ АД, ЕИК 121076907 със седалище в гр.София е осъдено да заплати на „Верта“ ЕООД, ЕИК 831199907 със седалище в с.Казичене на основание чл.405 от КЗ сумата от 32991,48лв., представляваща дължимо застрахователно обезщетение за настъпили на 29.01.2018г., 03.02.2018г. и 04.03.2018г. застрахователни събития- буря и проливни дъждове по застрахователни преписки с № 10018080100054, № 10018080100071 и № 10018080100134 по описа на ответника, ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба 17.12.2019г. до окончателното изплащане и на основание чл.86,ал.1 от ЗЗД сума в размер на 449,09лв.,представляваща дължимо обезщетение за забава върху главницата за периода от 30.10.2019г. до 17.12.2019г.

Без разглеждане са оставени предявените от „Верта“ ЕООД срещу „ЗАД Армеец“ АД искове за заплащане на същите суми на основание чл. 396,ал.1 от КЗ и чл.86,ал.1 от ЗЗД.

Против така постановеното решение е подадена въззивна жалба от „ЗАД Армеец“ АД. Поддържа се, че първоинстанционният съд неправилно, незаконосъобразно и необосновано.

В хода на процеса пред първоинстанционния съд не било проведено пълно и главно доказване на твърденията за настъпили застрахователни събития по покритите от договора, сключен между страните искове. От наличните по делото доказателства не са установявало да е настъпил някой от рисковете, уговорени в Общите условия на договора, както и вредите да са настъпили в следствие на събитията, описани в исковата молба.

Счита, че застрахованият не е положил дължимата грижа спрямо застрахованото имущество като предприеме действия и мерки за запазване на същото от вреди и да минимизира техния размер. С оглед на това обстоятелство, дори и да се приемело, че налице покрит риск съгласно т. 50.1, 50.2 и 50.3 от ОУ за застрахователя не възниквало задължение за изплащане на застрахователно обезщетение, по която и да от трите образувани преписки.

На следващо място се поддържа, че в случая били налице изключени рискове съгласно т.10.8, 10.10 10.13, 10.14 и 10.15 от ОУ, приложими към сключения договор..

Не били обсъдени всички доказателства, и неправилно било отказано да бъде разпитан още един свидетел за установяване на състоянието на застрахования обект при огледа. Не било доказан и размер на вредите и съдът неправилно не намали обезщетението с установения размер на амортизация на покривната конструкция съобразно представения по делото доклад на „О Кю Кю Ес Ей“ ООД.

Въззиваемата страна е подала отговор на жалбата, с който я оспорва и моли обжалваното решение да бъде потвърдено.

В съдебно заседание страните поддържат така изразените становища. Претендират разноски

Софийският апелативен съд, като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид наведените във въззивната жалба оплаквания, намира за установено следното:

„Верта“ ООД е подало искова молба, с която моли да бъде осъдено ответното дружество „ЗАД Армеец“ АД да му заплати сумата от 32 9991,48лв., представляваща дължимо застрахователно обезщетение по застрахователна полица Индустриален пожар“ № 17 268 0801С 002848 /14.03.2017г., ведно със законната лихва, считано от 30.10.2019г. до окончателното изплащане на задълженията.

Ищецът основава претенцията на твърденията, че между него и ответника е сключен застрахователен договор, по силата на който последният поел задължение да покрие щети, причинени от събития, за които представляват покрити застрахователни рискове. Такива били „Буля, ураган“ и „проливен дъжд, наводнение от природно бедствие“ за периода на застраховката. Сочи, че такива събития са настъпили на 29.01.2018, 03.02.2018г. и 06.03.2018г. и те са причинили повдигане е нарушаване на хидроизолацията на застрахована с описания по-горе договор сграда като покривът на същата е протекъл. Това било застрахователно събитие по смисъла на §1, т.4 от ДР на КЗ. След всяко едно от събитията застрахованият подал уведомление до ответника, който изпратил свои служители за извършване на огледи. Съставени били огледни протоколи, в които са отразени нанесените щети. В последния протокол от 08.03.2018г. било записано, че предвидените работи за възстановяване на увреденото имущество са: цялостен ремонт на покрив над индустриален и хранителен склад / изолационна мембрана, воронки и барбакани/ съгласно работен проект 1200 кв.м.

В края на 2018г. „Верта“ ООД сключило договор за строителство за възстановяване на

увреденото имущество. Строително-монтажните работи завършили през м.август 2019г. като заплатената стойност била 32991,48 лв. с ДДС съгласно издадена от строителя фактура.

Ответното дружество отказало да възстанови посочената сума с писмо изх.№100- 4842 / 26.09.2019г. Отказът бил мотивиран с установени при допълнителен оглед пропуск в строителството-в западния контур на сградата покривните панели не достигали до ограждащите термopanели, а завършвали преди тях, като имало наличие на фуга от 5-10 см., тази фуга била преодоляна с монтиране на ъглова планка,чиито връзки не било обработени срещу проникване на въздушни маси. Именно този пропуск бил основна причина за възникналите увреждания.

Ищецът счита, че отказът е неоснователен, тъй като строежът, включително и изпълнението на покривната изолация били надлежно приети като съответстващи на строителните изисквания. Поддържа, че не е налице нито една от хипотезите, предвидени в чл.408, ал.1 от КЗ, в които застрахователят може да откаже да заплати застрахователно обезщетение. Дружеството подало жалба по реда на Вътрешните правила на застрахователя против този отказ,но същият бил потвърден.

В случай,че съдът счете така предявените искове за неоснователни, то е предявен евентуален иск с правно основание чл.396,ал.1 от КЗ за заплащане на исковата сума, представляваща разходи за ограничаване на вредите по ликвидационните преписки, образувани по повод подадените уведомления, като и законна лихва върху претендираните 32991,48лв., считано то 30.10.2019г. до окончателното ѝ изплащане.

С подадения отговор на исковата молба ЗАД Армеец“ АД оспорва предявените искове – главен и акцесорен като неоснователни. Заявява, че не е налице покрит риск по смисъла на чл.345,ал.1,т.3 от КЗ и оспорва твърдените вреди да са настъпили в следствие на такъв риск. Счита, че е налице изрично изключение от предоставеното по договора застрахователно покритие- предвидените в чл.10.8., чл.10.10., чл.10.13 и чл.10.14. от ОУ за застраховка „Индустриален пожар“ изключения. Това становище се обосновава с доклада на аварийния комисар „О Кю Кю Ес Ей България“ ЕООД,назначен от ЗАД Армеец“ АД за случая.

На следващо място се твърди, че е налице неизпълнение на уговорено в договора задължение от страна на застрахования, което довело до настъпване на вредите. Това били задълженията по т.50.1, 50.2 и 50.3 от ОУ. Съгласно тези текстове застрахованият имал задължението да поддържа застрахованото имущество в изправност, да го стопанисва с гегата на добрия стопанин, да спазва утвърдените изисквания и указания за експлоатация, да вземе необходимите мерки за предотвратяване на настъпване на застрахователното събитие. Налице било неизпълнение и на задължението по чл.395,ал.1 от КЗ. Изложени са фактически твърдения,че по покривната конструкция са били налице увреждания още преди датата на заявените три събития , като от страна на застрахования не са предприети адекватни и навременни мерки за ограничаване на вредите,както и за предпазване на застрахованото имущество от нови такива.

Поддържа се, че при извършване на огледите след застрахователните събития, в съставените протоколи не са даване указания на застрахования, тъй като в документите липсва изрично отбелязване, че се дават такива указания. Описи и констативни протоколи обичайно се съставяли по всяка преписка по щета и не представлявали указания.

При условията на алтернативност исковете се оспорват по размер. Посочва се, че следва да бъде съобразен реалният размер на понесените щети като се вземе предвид, че покривната конструкция се използва вече 12 години, а съгласно т. 58 от ОУ действителният размер на вредата се определя чрез предвиждане на необходимите разходи за труд, материал, механизация и начисления за извършване на ремонт, т.е. за възстановяване на имуществото в състоянието, в което е било към датата на настъпване на събитието или чрез процента обезценка на имущества, които не могат да се ремонтират.

При евентуалност се прави и възражение за намаляване на обезщетението във връзка с уговореното в т.51 от ОУ право на застрахователя да намали обезщетението при неизпълнение на задълженията по т.50.1, 5-.2 и 50.3 от ОУ.

Моли се да бъде отхвърлен и предявеният акцесорен иск с правно основание чл.86, ал.1 от ЗЗДЕ. с допълнителната искова молба се поддържа изложеното в първоначалната такава. счита за неоснователни и опровергани от представените доказателства твърденията, че са били налице пропуски в строителството и именно те са причина за настъпилите вреди. Пзовава се на нормата на чл. 362 от КЗ по отношение на съществения за риска обстоятелства и поддържа, че застрахователят не е можел законосъобразно да се позове на такива факти, за които не е поставен въпрос пред сключване на договора. п ЗАД Армеец“ АД не положило грижата на добрия търговец по смисъла на чл.302 от ТЗ като не е извършило оглед на застрахованото имущество и изрично писмено не е поставил въпроси относно „съществени за риска обстоятелства“. Оспорва да е налице неизпълнение на каквито и да било задължения на „Верта“ ООД по застрахователния договор.

С отговора на допълнителната искова молба отново се оспорват предявените искове като се поддържат направените вече възражения за недължимост на претендираната сума.

С постановеното от първоинстанционния съд решение е прието че между страните е налице валиден договор за имуществено застраховане, както и че на посочените от ищеца дати са настъпили застрахователни събития буря и наводнения, които се покриват от сключената полица. Обсъдените са събраните доказателства и въз основа на тях е направен извод, че причина за настъпилите вреди са екстремни природни явления- силен вятър и обилни валежи от дъжд. Счетено е, че е налице покрит от застрахователната полица риск и в същото време не са налице такива обстоятелства, които да изключват отговорността на застрахователя.

Прието е също, че претендираната сума покрива действителните щети, претърпени от ищеца като са изложени и съображения, че обезщетението не следва да се намалява доколкото не е доказана причинна връзка между изминалото време от поставяне на изолацията и обхватът на щетите.

За основателен е счетен и искът за присъждане на обезщетение за забава предвид нормите на чл.108,ал.1-3 и 5 от КЗ.

С оглед уважаване на главните икове са оставени без разглеждане евентуалните такива с правно основание чл.396,ал.1 от КЗ и акцесорен иск по чл.86,ал.1 от ЗЗД.

Съгласно разпоредбата на [чл.269 от ГПК](#) въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част. При проверката на правилността на първоинстанционното решение същият е обвързан от посоченото от страната във въззивната жалба, като служебно има правомощие да провери само спазването на императивните материалноправни разпоредби, приложими към процесното правоотношение.

В случая решението е валидно и допустимо.

Във връзка с оплакванията за незаконосъобразност на същото настоящата инстанция намира следното:

По делото не се спори, а и се установява от събраните писмени доказателства, че на 14.03.2017г. между „„Верта“ ЕООД и ЗАД „Армеец“ АД е сключен договор за застраховка „Индустириален пожар“ със срок на действие 15.03.2017г.-14.03.2018г. Предмет на застраховане е имущество на ищеца на обща стойност 1 295 484лв.- производствени и непроизводствени сгради, наоходящи се в гр.София, кв.Казичене, Индустириална зона Юг.

Премията е определена на 885,30 лв. с включен ЗДЗП като е безспорно, че същата е заплатена от застрахования.

Покритите рискове са дефинирани в т.7 от Общите условия на застраховка “Индустириален пожар“. Това са Клауза Б1 – Буря, ураган, увреждане от падащи клони и дървета и Клауза Б2 – Проливен дъжд, наводнение от природно бедствие /т.7.1 и 7.2 /.

Съгласно т. 10. застрахователят не покрива вреди, настъпили в резултат на: т. 10.8. нарушение строително-технически и противопожарни норми, изисквания, правилници и стандарти, строителни дефекти и недостатъци, нарушение на строителните технологии, нарушение на инструкции за експлоатация, некачествен монтаж и ремонт, недостатъчна или неправилна поддръжка, просмукване на влага в резултат на неотстранени повреди по конструкции, съоръжения и инсталации, вътрешни архитектурни и строителни промени, извършени в нарушение на нормативните изисквания, неотстранени повреди от по-рано настъпили събития; т. 10.10. неспазване на утвърдените технологии и стандарти, неправилна експлоатация, неправилно или безстопанствено съхранение, липса на подходяща квалификация на персонала; т. 10.13. многократно повтарящи се причини и обстоятелства; т. 10.14. корозия, фабричен или скрит дефект, механични смущения, употреба на неподходящи материали, лошо изпълнение, технологичен брак, проектантска грешка, амортизация, износване на части; т. 10.15. влага, плесен, гниене, ферментация, свиване, изправяне, постепенно влошаване на качеството, загуба на тегло, промяна на цвета, тъканта, мириса или външния вид /освен ако са предизвикани от събитие, което не се изключва по друг начин/.

Предвидено е, че през срока на застраховката застрахованият е длъжен: т.50.1. да поддържа застрахованото имущество в изправност и да го стопанисва с грижата на добър стопанин; т. 50.2. да спазва утвърдените изисквания и указания за съхранение, експлоатация и безопасност, както и да изпълнява предписанията на компетентните органи и на застрахователя относно застрахованото имущество; т. 50.3. да вземе необходимите мерки за предотвратяване настъпването на застрахователното събитие. Неспазването на тези задължения дава право на застрахователя да прекрати или измени застрахователния договор/т.51./. В случай на настъпване на застрахователно събитие, застрахователят може да намали съответно застрахователното обезщетение. Ако настъпването на застрахователното събитие е следствие на неизпълнение на задълженията по т. 50, застрахователят може да откаже плащане.

В т. 77, т. 78 и т. 79 са дадени дефиниции на рисковете Буря, Проливен дъжд и Наводнение от природно бедствие.

Както вече беше посочено, ищецът твърди, че на 29.01.2018г., 03.02.2018г. и 04.03.2018г. в следствие на силни валежи и вятър са настъпили увреждания на покрива на резултат на природни явления – силен вятър и валежи. След всяко едно от събитията застрахованият подал уведомление за щета по реда на чл.403,ал.1 от КЗ като същите са представени по делото.

След първото събитие- на 29.01.2018г. и уведомяването на ответника на 30.01.2018г. е бил извършен оглед на увреденото имущество. На 02.02.2018г. е съставен констативен протокол, в който е отразено, че е увредена хидроизолационна мембрана и барбакани по покрива на складово хале в застрахования обект. Записано е, че са предприети временни мерки за предотвратяване на течове. Вредите са описани в отделен опис, който също е представен по делото. В същия е посочено, че е необходимо да бъде демонтирана ламаринена обшивка в размер на 15 кв.м., подмяна на изолационна мембрана на покрива – 15х 2,20 кв.. и подмяна на барбакани по покрив 3 броя.

На 05.02.2018г.е подадено отново уведомление за причинени от бурен вятър вреди по покрива на описаната по-горе сграда на 03.02.2018г. От съставения на 06.02.2018г. констативен протокол е видно, че представители на страните са установили повдигане на мембраната на покрива на сградата в резултат на изваждане на дюбелите, които са я задържали. В съпътстващия опис на щетите е записано, че е необходимо да се извърши демонтаж и монтаж на воронки- 4 броя, демонтаж и монтаж на мембрана – 12 х 2,20 кв.м. и изкъртване на мембрана и борд- съгласно протокол.

За последното събитие от 04.03.2018г.е подадено уведомление за щета от 06.03.2018г. Отново е извършен оглед на място. Това е станало на 08.03.2018г. като е съставен констативен протокол. В същия е посочено, че комисията констатира повдигната мембрана на покрива на складово хале като са се извадили дюбелите,с които същата е захваната.

В опис на повреденото и унищожено имущество, съставен при този оглед е

посочено, че е необходимо да бъде извършен цялостен ремонт на покрива над индустриален и хранителен склад / изолационна мембрана, воронки и барбакани/ на площ от 1200 кв.м.

От приложените писмо изх.№100-4849 от 26.09.2019г., жалба от „Верта“ ЕООД и писмо изх.№ 100-5954 от 21.11.2019г. на ЗАД „Армеец“ АД става ясно, че застрахователят е отказал да заплати застрахователно обезщетение. Основанието за отказа е пропуск при строителството на сградата, изразяващ се в наличие на фуга по западния контур на сградата, където покривните 21 панели не достигали до ограждащите термопанели и поради това била поставена ъглова планка, чиито връзки не са били обработени против проникване на въздушни маси.

За установяване на годността на извършените при строителството на застрахованата сграда СМР е представено удостоверение 04 от 12.01.2007г. за въвеждане и експлоатация на административна сграда, складово хале на 3 етажа и 1 етаж, резервоар с помпена станция и изгребна яма, издадено от Дирекция контрол по строителството на Столична община. Същото представлява официален документ, който установява с обвързваща съда доказателствена сила, че строежът е изпълнен съгласно нормите в строителството.

По делото е налична и справка, издадена от НИМХ към БАН за периода 01.01.2018г.-08.03.2018г. Видно от същата за датата 29.01.2018г. няма направени замервания на валежи, а за 22.01.2018г. е било издадено предупреждение за бурен вятър в район на с.Казичене. На 03.02.2018г. е регистрирано явление бурен вятър, а за периода от 01.03.2018г. до 08.03.2018г. са регистрирани валежи като е посочена само тяхната среднодневна стойност, но не и концентрацията за час.

Във връзка с направените от ответника възражения, че щетите се дължат на неспазване на строително-технически норми, изисквания, правилници и стандарти, наличие на строителни дефекти и недостатъци на строителните технологии, както и на корозия, фабричен или скрит дефект, употреба на неподходящи материали и лошо изпълнение са допуснати единична и тройна съдебно-технически експертизи.

От заключението по единичната експертиза се установява, че обектът представлява складово хале от строеж „Административна сграда, складово хали на три етажа, и 1 етаж, резервоар, ПС и изгребна яма. Същият е бил построен въз основа на одобрени проекти от 24.10.2005г. от СО-ДАГ и разрешение за строеж от 04.11.2005 г. на Гл. арх. на гр.София и е въведен в експлоатация с удостоверение за въвеждане в експлоатация № 4/12.01.2007г. на Директора на Дирекция „Контрол по строителството“ при НАГ СО. Съгласно одобрения технически проект, хидроизолационната система е предвидена да бъде изпълнена по следния начин: Покривен 2Т панел, Пароизолация „Алубар“, Топлоизолация от Стиродур – 8 см., Полимерен еластомер „Сика“. Вещото лице е констатирало, че на място е изпълнено следното: върху покривните 2Т панели е положена пароизолация – полиетиленово фолио, топлоизолация – твърда минерална вата 2x60 мм., и хидроизолационна синтетична мембрана FPO 1,2 мм, която е закрепена точково към

носещата конструкция. Отводняването на покрива е вътрешно с „воронки“, като е предвидено и аварийно водоотвеждане с „барбакани“. Хидроизолационната система е приета от проектанта след завършване на строежа.

Посочено е, че атмосферните влияния влияят на качеството на изолацията и тя се амортизира. Минималният гаранционен срок съгласно Наредбата за въвеждане на строежите в експлоатация е 5 години, но съгласно производителя на мембраната този срок за мембраната като материал е значително по-дълъг 20-30 години. Експертът счита, че фактът, че повредите са настъпили 12 години след въвеждането в експлоатация на строежа, свидетелствал, че същата е била изпълнена качествено. В течение на времето се понижавали защитните свойства на всички видове изолация. В резултат на атмосферни влияния – вятър, високи и ниски температури, замръзване и вода и с течение на времето се намалявали експлоатационните характеристики на хидроизолационната мембрана.

Съгласно нормативната уредба е предвидено отводняването на покрива да е вътрешно с „воронки“, както и аварийно водоотвеждане с „барбакани“. Именно с такива елементи е изпълнена системата за водоотливане в конкретния случай.

По отношение на качеството на покривните и фасадните панели и тяхното закрепване вещото лице е констатирало, че между покривните панели /2Т/ имало незначителни фуги 1-2 см. Между покривните панели и факверковата конструкция е имало по-голяма фуга, която е закрыта с метална планка. Върху тези фуги е положено полиетиленово фолио и топлоизолация с плочи от твърда минерална вата, които са захванати към покривната конструкция с дюбелите /винтовете/, закрепващи хидроизолационната мембрана. По този начин нямало пропускане на въздушни маси под изолацията. Сградата е проектирана с врати, които са нормално затворени и поради това не можело до има пропускане на въздушни маси под налягане /от вътре навън/, а още повече вода от тавана нагоре. Тъй като не можело да има навлизане на въздушни маси под налягане от вътрешността на сградата, на практика фуги пропускащи въздушни маси /вятър/ и влага нямало, нямало нарушаване от тях на качеството на скрепителните елементи.

Според експерта, причините за възникване на констатираните вреди са повтарящи се екстремни природни явления – силен вятър /с посока за гр. София през пролетта от юг „фьон“ и югозапад /пориви от над 80-100 км/ч и съпътстващи обилни валежи от дъжд. Механизмът на разрушаване е започнал от бордовете на сградата където, засмукващата /повдигащата/ сила е два-три пъти по-голяма от тази в средата на покрива. В резултат на това хидроизолационната мембрана се отскубнала от закотвящите устройства. Поради това въздушните маси са навлезли под нея и са продължили разрушаването. Същевременно при това нарушаване на хидроизолацията водата от валежите е навлязла под мембраната и е намокрила топлоизолацията от минерална вата, която я е компрометирало. Причината на компрометиране на хидроизолационната система е екстремно природно явление вятър и дъжд.

При разпита на вещото лице в съдебно заседание същото е заявило, че няма

легално определение за максимални и минимални фуги, но фугите на обекта, които се виждат от долната страна на конструкцията, са видими при огледа и са в рамките на допустимите фуги при монтажа на тези панели. Не можело панелите да бъдат монтирани плътно една до друга, още повече са 24 м. дълги и винаги има толеранс от порядъка на 1-2 до 3 см. Фугите са били запущени отгоре веднъж с ламарина, втори път с положена пароизолация - полиетилен и върху този полиетилен има сложена топлоизолация. Хидроизолацията е положена върху топлоизолацията. Посочва, че аварията се е развила стъпаловидно – първо е отлепена малак част – примерно 12-15 кв.м., после малко по-голяма част и на третия вятър вече е отлепена цялата изолация. Влиянието на фугите, тези, които са 1-2 см, не се отразява върху физическите свойства на самата покривна система по никакъв начин.

Вещите лица, изготвили тройната съдебно-техническа експертиза са възприели изцяло изводите на експерта от първоначалната такава. Изрично е подчертано, че констатираните вреди са възникнали в следствие на повтарящи се екстремни явления- силен вятър и съпътстващи обилни валежи от дъжд. Механизмът на разрушаване е започнал от бордовете на сградата, където засмукваща сила е два- три пъти по-голяма от тази в средата на покрива. В резултат на това хидроизолационната мембрана се е отскубнала от закотвящите устройства и поради това въздушните маси са навлезли под нея и са продължили разрушаването. При нарушаване на хидроизолацията водата от валежите е навлязла под мембраната и е намокрила топлоизолацията от минерална вата, което я е компрометирало.

Съдът намира, че експертизите са компетентно дадени след оглед на място и при анализ на наличните документи по делото, поради което следва да бъдат ценени

По делото са свързани и гласни доказателства, а именно показанията на свидетелите В. Я. В. и Р. Б. Ц..

Първият свидетел е служител на компанията, която е извършила ремонта на покрива на застрахованата сграда. Същият е бил на мястото на аварията и е установил, че хидроизолационната мембрана от единия край на покрива е започнала последователно да се разкъсва. Свидетелят посочва, че в района е имало много такива сгради, които са били поразени от буря. Той направил експертна оценка за остойностяване на щетите по възлагане от управителя на „Верта“ ООД. Половината покрив бил в много лошо състояние и било необходимо да се извърши ремонт. По предварителна уговорка бил поканен представител на застрахователя при демонтирането на старите разкъсани мембрани и „отваряне“ на покрива. Свидетелят установил, че разкъсването е тръгнало от югозападния ъгъл на покрива като вятърът грабнал мембраната като корабно платно и почнал последователно да къса скрепителите под мембраната, защото тя било механично захваната за конструкцията. Според свидетеля причината за аварията била изцяло в силния вятър, който разкъсал ламарините, след това се пхнал под мембраната и от там последователно започнал да я къса. Второстепенна причина бил фактът, че замаяйки цялата мембрана се оголи целия покрив до минералната вата и в следствие дъжда оводнил същата и я направил на пихтия.

Ремонтът бил наложителен, тъй като от покрива се наводнявали съхранените в помещенията стоки.

Свидетелят Ц. е експерт при ответното дружество. Именно той е завел образуваните по заявления на ищеца щети и е направил огледите след уведомленията заедно с вещо лице, наето от застрахователното дружество. Констатираните увреждания били по покривната изолация на халето. Те се изразявали предимно в отлепяне на хидроизолационната мембрана и от бордовете и от ватата. Според този свидетел хидроизолацията е била започнала да се разслоява с годините, които ѝ оказали влияние. Отделно, в зоната, където е самото увреждане и в другата страна били сложени автомобилни гуми за тежестта, за да се предотврати повдигането на мембраната. Тя не била вдигната изцяло. Реално никога не е била повдигната изцяло. Видно било, че дюбелите започнали да се изваждат и за да се предотврати това нещо били сложени автомобилните гуми върху покрива. При последователните огледи единственото, което се случвало било това, че се увеличавали уврежданията. По – голямата част от мембраната започвала вече да се разкъсва. От страна на застрахователя не били давани препоръки и указания, а само били правени констатации. След последния оглед вече било установено, че покривната хидроизолация вече била за цялостна подмяна. Това обаче било само констатация. Кореспонденция по имейл били водена със застрахования представител и изрично в същата било упоменато, че за приключване на щетите е необходимо да се извърши оглед по време на разкриване на покрива. Свидетелят не е присъствал на такъв оглед, но знае, че е бил извършен от аварийен комисар. Посочва, че при такива щети практиката е застрахованият да предприеме мерки, за да се предотвратят по-големи увреждания.

Въззивният съд счита, че свидетелските показания са достоверни – същите не противоречат на други събрани по делото доказателства и са основани на лични, преки и непосредствени впечатления, поради което следва да бъдат взети предвид при обсъждане на фактическата обстановка по делото.

По делото е наличен договор за строителство №219 от 22.11.2018г., сключен между „Верта“ ЕООД като възложител и „Зенит 2 „ООД като изпълнител с предмет: строително-монтажни работи на обект: Покрив, съгласно Приложение 1. Стойността на договора е 26 077,45 лв. без ДДС. Представен е протокол обр.19 за приемане на работите, извършени в изпълнение на тази договор. видно от същия са подменени хидроизолационна мембрана, минерална вата и крепежни елементи за площ, който е по-малка от посочената в констативните протоколи на, подписани от самия застраховател. Това води до извода, че работите са извършени само там, където наистина е имало нужда от същите без да се подменя целият покрив на сградата. Представени са фактури за аванс по посочения договор за строителство и фактура за окончателно плащане, както и банкови документи, от които се установява, че дължимите суми са преведени по сметка на изпълнителя по договора.

От горните доказателства и установените въз основа на тях релевантни за предмета на спора факти, произтичат следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е иск с правно основание чл.405, ал.1 от КЗ, както и

акцесорен иск по чл.86,ал.1 от ЗЗД.

За да бъде уважена такава претенция е необходимо да бъде установено, че между ищеца като застрахован и ответника като застраховател е бил сключен застрахователен договор за имуществена застраховка в предписаната от закона форма, както и че в срока на застраховката е настъпило застрахователно събитие в, което осъществява някой от покритите от застраховката рискове и в следствие на същото за ищеца са настъпили твърдените вреди.

Апелативният съд счита, че са осъществени предпоставките за уважаване на предявените иски.

На първо място се доказва наличието на сключен валиден застрахователен договор за имуществено застраховане между страните по делото.

Преценявайки събраните доказателства по делото в тяхната съвкупност съдът намира за установено, че на посочените дати в с.Казичене са възникнали екстремни природни явления- силен вятър и дъжд. Този извод следва освен от наличната по делото справка, издадена от НИМХ, също и от показанията на свидетеля В. В., подписаните от представители на двете страни огледни и констативни протоколи и посочените в описаните по-горе писма на застрахователното дружество причини за отказа да бъде изплатено застрахователно обезщетение.

Причинната връзка между природните явления и претърпените щети се установява от свидетелските показания, двустранно подписаните документи между страните, в които са описани нанесените поражения и най-вече от приетите заключения по допуснатите по делото съдебно-технически експертизи, подробно обсъдени по-горе.

Недоказани останаха възраженията, че ищецът не е положил дължимата грижа за запазване на повреденото имущество. Напротив, от събраните доказателства става ясно, че веднага са предприети мерки вредите да бъдат описани и да бъде ангажирана фирма, която да поправи покрива. Представители на тази фирма са присъствали още при огледа, направен от аварийния комисар като това е бил началния момент от възстановителните работи, касаещи хидроизолацията на покрива на застрахованата сграда. Дори свидетелят на ответника посочва, че върху частта от покрива, където вече е имало разкъсване на хидроизолационната мембрана временно са били поставени автомобилни гуми, за да бъде предотвратено по-нататъшно разкъсване, т.е веднага са взети мерки за запазване на застрахованото имущество.

Не могат да бъдат възприети и възраженията, че вредите са настъпили в резултат на недостатъци в строителството. Застрахователят не е задал писмен въпрос за състоянието на застрахованото имущество (който факт е изрично заявен от същия) и с оглед на нормата на чл.362,ал.2 от КЗ следва да се приеме, че според него това не е било съществено за риска. Ето защо дружеството не може да основе отказа си на основание състоянието на покрива към момента на сключване на застраховката предвид изричното правило на чл.362,ал.2, изр.2 от КЗ. Освен това от наличните по делото документи за

приемане на строителството и приетите пред първата инстанция експертизи беше установено, че няма пропуски при строителството, които да са станали причина за настъпилите увреждания. Ето защо не са налице изключенията, предвидени в чл.10.8, 10.10., 10.13, 10.14 и 10.15 от ОУ на договора, които предпоставят отказ за изплащане на застрахователно обезщетение или намаляване на същото.

Стойността на извършения ремонт - 31292,94лв. с ДДС се установява от представените документи за строителство – договор и протокол образец 19, както и фактурите, с които е осчетоводена дължимата сума и документи за заплащане на стойността на същите.

С оглед на изложеното искът по чл.405,ал.1 от КЗ се явява основателен и доказан за пълния претендиран размер и следва да бъде уважен изцяло.

По иска по чл.86,ал.1 от ЗЗД :

Съгласно чл.409 от КЗ Застрахователят дължи законната лихва за забава върху дължимото застрахователно обезщетение след изтичане срока по чл.405(т.е не по-късно от 15 дни след представяне на всички документи по чл.106 от КЗ). В случая сигурният момент, в който вече са били представени всички документи е този, на който е постановен отказът за плащане - 26.09.2019г. и забава тече от 12.10.2019г. по делото се претендира законна лихва от по-късен момент -30.10.2019г., поради което искът е доказан както по основание, така и по отношение на периода от посочената ата до 17.12.2019г. Размерът на същия съдът определя по реда на чл.162 от ГПК на 449,09лв.,ползвайки електронен калкулатор.

Градският съд е достигнал до същите изводи, поради което и обжалваното решение като правилно и законосъобразно ще следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото на въззиваемото дружество следва да се присъдят направените разноски по делото. По делото има доказателства за заплатени 1823,69лв. за адвокатско възнаграждение. Съдът счита направеното възражение за прекомерност за неоснователно, тъй като фактическата и правна сложност на делото не предполага намаляване на заплатеното възнаграждение.

Водим от гореизложеното,Софийският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение от 260886 от 03.06.2021г., постановено по т.дело № 2717/2019г. по описа на Софийски градски съд.

ОСЪЖДА ЗАД „Армеец“ АД, ЕИК 121076907 да заплати на „Верта“ ЕООД, ЕИК 831199907 сумата 1823,69лв. направени разноски пред въззивната инстанция.

Решението подлежи на касационно обжалване при наличие основанията по чл. 280.

ал. 1 и ал. 2 ГПК пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____